

Gluma je njen put

Danijela Evđenić odlučila je u umjetnosti potražiti istinu

Na probama je bilo jako naporno, a onda je došla publika... Taj osjećaj kada sa scene gledaš čovjeka i on gleda tebe, to je predivno, kaže Danijela Evđenić, studentica ADU-a i Privrednikova stipendistica koja je dobila priliku glumiti na Dubrovačkim ljetnim igrama

GLUMI se u životu, a u umjetnosti se traži istina – svojedobno je rekao majstor glume AL PACINO. Čini se da se i Privrednikova stipendistica DANIJELA EVĐENIĆ, studentica završne godine na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu, odlučila da u umjetnosti potraži istinu, ali i svoj životni put. Svoju istinu kroz glumu počela je tražiti još u sedmoj godini. Naime, glumom se počela baviti, kako to najčešće biva, sasvim slučajno. Jedna automobilska nesreća odredila je njen životni put.

— Bila sam veselo i znatiželjno dijete, jako sam se voljela družiti. Međutim, u prvom razredu osnovne škole, dok smo se još svi u razredu upoznavali, imala sam tešku automobilsku nesreću. Za vrijeme oporavka, koji je trajao šest mjeseci, nisam išla u školu. Nakon povratka u školske klupe postala sam ekstremno nesigurna – prisjeća se tog teškog razdoblja.

U svemu tome imala je sreću što je njena učiteljica odmah prepoznala drastične promjene u njoj kao posljedicu nesreće koja ju je zadesila. Početkom drugog razreda uključuje je u školsku dramsku grupu, iako je dramska grupa bila za učenike sedmih i osmih razreda.

— Ona tada nije znala da me gluma zanima. Ni ja to nisam znala. Krenula sam u dramsku grupu s tim velikim ljudima koji su imali 14 godina i meni se sve to jako sviđalo – priča Danijela koja tada nije ni slutila da će to odrediti njen životni put.

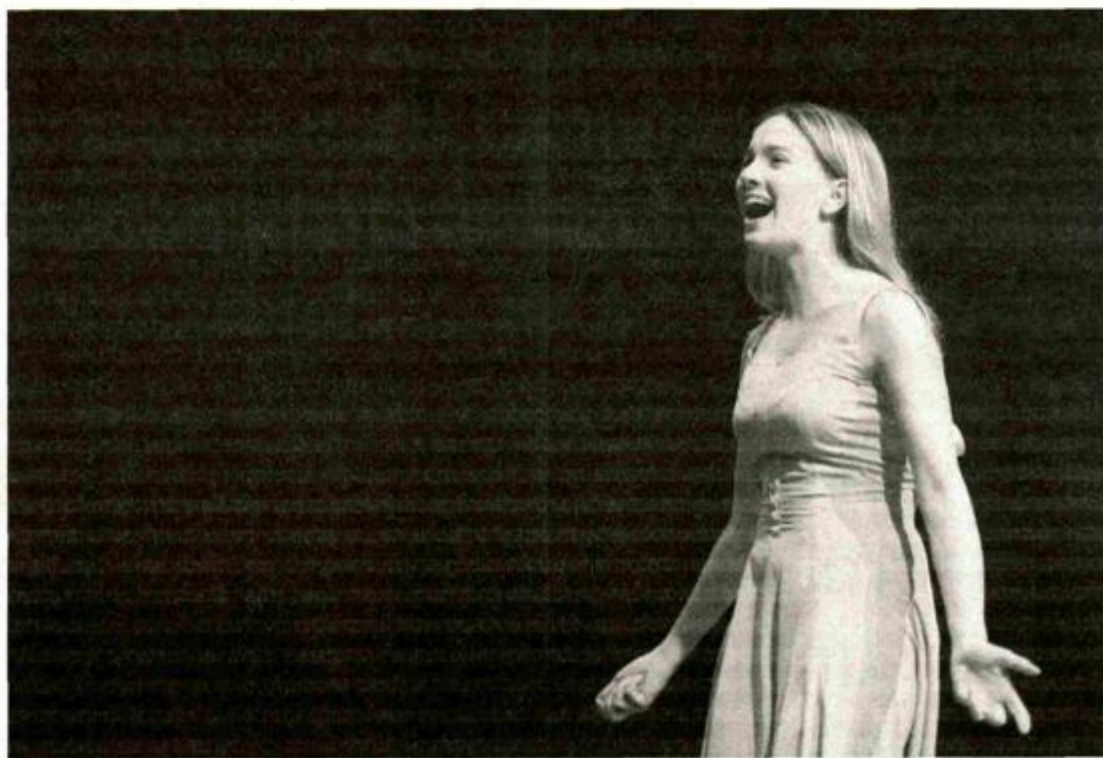
Dramsku grupu je nastavila pohađati tokom cijele osnovne škole, ali tada još nije znala da se gluma može studirati.

— Budući da moji roditelji nisu iz tog svijeta, nisam znala da je glumu moguće studirati i da gluma može biti posao. Gledala sam glumce na televiziji, ali nisam znala kako se postaje glumac – prisjeća se Danijela. — U to vrijeme sam išla na satove plesa, ali kada sam shvatila da je moguće postati glumica, odmah sam odustala od plesa i upisala dramsku sekciju u Zagrebačkom kazalištu mladih, jer mi roditelji nisu mogli plaćati obje aktivnosti – kaže Danijela koja je tada odlučila da će definitivno studirati upravo glumu.

Po završetku srednje škole bila je još uvijek nesigurna da bi se pojavila na prijamnom na Akademiji zbog čega upisuje francuski jezik i komparativnu književnost i usput počinje s intenzivnim pripremama za prijamni za glumu. Na Akademiju je primljena iz trećeg pokušaja.

— Ti prijamni su jako stresni. Morala sam pripremiti dva monologa i dvije pjesme. Prvi i drugi put nisam ušla ni u uži krug. Nisam znala jesam li grozna ili sam bila blizu da uđem – prisjeća se Danijela.

Kada je u trećem pokušaju ušla u uži krug, znala je da će doći do kraja i upisati Akademiju. I bila je u pravu. Do sada je glumila u nekoliko studentskih filmova, sudjelovala je u predstavama Teatra Tیرهna i bila angažirana na brojnim drugim projektima. A ovog ljeta dobila je priliku glumiti na Dubrovačkim ljetnim igrama. Naime, na Akademiji su organizirali audiciju za uloge u predstavi 'Grizula' rađenu po dramu MARINA DRŽIĆA. Audiciju su vodili redatelji

Pred njom su brojne uloge – Danijela Evđenić

PETRA HRAŠĆANEC i SAŠA BOŽIĆ. Za kratko vrijeme morala je naučiti tekst na dubrovačkom dijalektu. Kaže kako nije bilo lako, ali se trud isplatio i dobila je ulogu jedne od vila.

— Vile u predstavi moraju omadrijati publiku i to je bilo jako zabavno – kaže Danijela i ističe kako su probe bile jako zahtjevne, ali je krajnji ishod bio neopisiv.

Za vrijeme studija Danijela se uglavnom sama financijski uzdržavala. Ni hostesiranje u ZKM-u nije joj bilo teško jer je bila u kazalištu i usto je mogla pogledati brojne predstave. Privrednikova stipendija značajna joj je pomoć i velika potpora za daljnji rad

— U Dubrovniku smo bili 25 dana i svaki dan smo imali večernje probe. Bilo je jako naporno, i psihički i fizički. A onda je došla publika... Više nismo mađijali u prazno. Taj osjećaj kada sa scene gledaš čovjeka i on gleda tebe, to je predivno. I taj moment kada ljudima bude neugodno, a tebi je to super jer je to poanta, mora im biti neugodno. I sva ta zajednička energija, sve je to jedno predivno iskustvo. Scena na kojoj smo igrali u parku Gradec bila je nevjerovatna – s uzbuđenjem govori o ovogodišnjem ljetu.

Njena želja je da se bavi kazalištem, ali je svjesna da se tu možda najteže probiti. Tokom studija i film joj je postao privlačan, ali ističe kako bi angažman na filmu više voljela ostvariti negdje vani. Mladim glumcima posebno je teško naći posao jer su svi ansambli popunjeni.

— Postoje neka manja kazališta u kojima su angažirani mladi glumci i redatelji. Tko želi raditi, naći će način i tu ne postoji izlika – smatra Danijela. Iako je kod nas trenutno za glumce financijski najisplativiji angažman u sapunicama, ona svoj put ne vidi u tim vodama.

Za vrijeme studija uglavnom se sama financijski uzdržavala. Ni hostesiranje u ZKM-u nije joj bilo teško i ponižavajuće jer je bila u kazalištu i usto je mogla pogledati brojne predstave. Privrednikova stipendija značajna joj je pomoć i velika potpora za daljnji rad.

Pred ovom mladom i talentiranom djevojkom brojne su uloge, kako one na daskama i na filmu tako i one životne. Sa svojim strogim umjetničkim kriterijima neće joj biti lako u svijetu gdje se umjetnost tako malo cijeni. Ali traganje za istinom je neprocjenjivo. Želimo joj svaku sreću.

■ Maša Samardžija